

آموزش امور جنسی

نیما گنجی

دانشجوی ترم آخر روانشناسی
دانشگاه شهید چمران اهواز

غریزه‌ی جنسی یکی از غرایز مهم انسان است تلاش برای ارضای درست و مناسب آن نه تنها مذموم و ناپسند نیست بلکه بسیار ضروری و پسندیده نیز می‌باشد. غریزه جنسی نباید خاموش و سرکوب شود بلکه از طریق آموزش صحیح باید مهار شود.

تنها نمی‌توانند فرزندان صادقی پرورش دهند. عده‌ای از پدر و مادران معتقدند که آموزش امور جنسی از وظایف اصلی مدرسه است و منتظر می‌مانند تا کودک به مدرسه رود و در آن جا اطلاعاتی در این زمینه کسب کند پدر و مادر باید بدانند که برای آغاز آموزش جنسی سن مشخص و ثابتی وجود ندارد و گذار کردن این مساله به مدرسه و تا آن موقع صبر کردن ممکن است جایز نباشد، بهترین زمان برای پاسخگویی به پرسش‌های آنان درباره امور جنسی زمانی است که کودک برای اولین بار پرسش را مطرح می‌سازد. البته این کار مستلزم ایجاد زمینه برای بیان مسایل مختلف از سوی کودک می‌باشد. پاسخ باید بدون احساس شرم و گناه و در عین حال خلاصه و صادقانه ارایه گردد اگر پدر و مادر پاسخ درستی به کودکان

اگر پدر و مادر وظیفه‌ی خود را در مورد آموزش امور جنسی به درستی انجام ندهند کودکان و نوجوانان با دوستان خود درباره امور جنسی گفتگو خواهند کرد یا به مشاهده فیلم‌ها و مطالعه کتب و مجلاتی در این زمینه می‌پردازند که ممکن است حاوی اطلاعات نادرست و گمراه کننده باشد و به ایجاد ناراحتی‌ها و اختلالات گوناگون بیانجامد. متأسفانه گروهی از پدر و مادرها به دلایل متعدد از جمله احساس شرم یا نگرش منفی به امور جنسی نمی‌خواهند در این زمینه با کودکان و نوجوانان به گفتگو بپردازند. ضمناً در آموزش امور جنسی، صرف ارایه اطلاعات جنسی به کودک و نوجوان کفایت نمی‌کند، بلکه رفتار و نگرش پدر و مادر نسبت به امور جنسی در تاثیر آموزش اهمیت بسزایی دارد. (مثلاً پدر و مادرهایی که خود دروغ می‌گویند با آموزش

ندهند چنین می‌پندارند که حتی بحث درباره امور جنسی مجاز نیست و اصولاً موضوعی که با امور جنسی مرتبط باشد کثیف و نابجاست. چنین برداشتی می‌تواند مبنای مشکلاتی در آینده بشود، پدر و مادر و معلمان باید به خاطر داشته باشند که آموزش امور جنسی به طور تدریجی و هماهنگ با رشد کودک و نوجوان انجام می‌گردد و شتاب و کندی در اجرای آن کار نادرستی است. پاسخ‌ها باید در حد پرسش‌های کودک و نوجوان باشد و فراتر از پرسش‌ها پاسخی داده نشود، کودکان در دوره پیش دبستانی نسبت به خصوصیات جسمانی خود و پی بردن به تفاوت‌های جنسی بین دختر و پسر کنجکاوند. پدر و مادر نباید لخت در برابر کودک ظاهر شوند. چنان‌چه به هنگام تعویض لباس زیر کودک بر حسب تصادف وارد اتاق شود نباید بر کودک فریاد کشید بلکه بهتر است فوراً لباس خود را پوشید. کودک نسبت به اعضای بدن و عملکرد آن کنجکاو است در این وضع توجه او را به آلت تناسلی و دستگاه جنسی خود معطوف می‌گردد و احتمالاً

از دست کاری آن لذت می‌برد. در چنین حالتی درست‌ترین روش این است که پدر و مادر با کودک درست مثل زمانی که با گوشش بازی می‌کند رفتار کنند. همان‌طور که به کودک گوشزد می‌کنند با گوشش بازی نکنند زیرا زخم می‌شود و یا دستش ممکن است آلوده شود.

باید به کودکی که با آتش بازی می‌کند نیز بگویند این کار را نکنند زیرا آلت برای بازی نیست بلکه برای خروج ادرار است می‌باشد. مهم آن است که پدر و مادر باید با همان لحن و بیانی تذکر دهند.

در حالی که سن بلوغ در پسران حدود ۱۳ تا ۱۴ سالگی است. دختر اولاً باید با عادت ماهانه آشنا شود و بداند به هنگام بلوغ چه تغییراتی از نظر جسمانی و روانی در او پدید می‌آید مادر باید با دخترش درباره عادت ماهانه به طور خیلی ساده و مختصر صحبت کند زیرا کودک بالغ نشده به خوبی نمی‌تواند جزئیات بحث را بفهمد بهتر است به او گفته شود "معمولاً در سنین ۱۰، ۱۱ سالگی بر اثر رشد جسمانی از دستگاه جنسی ماهانه مقداری خون خارج می‌شود که به آن عادت ماهانه می‌گویند. در این زمان برای حفظ بهداشت باید از دستمال کاغذی استریل شده استفاده شود. دوره قاعدگی معمولاً سه تا هفت روز به طول می‌انجامد."

توصیه می‌شود درباره عادت ماهانه مادر با دخترش صحبت کند و پدر با فرزند پسر درباره خصوصیات دوره ی بلوغ، نظیر رویاهایی که با انزال همراه است به گفتگو بنشینید. تمام گفتگوهایی که بین پدر و مادر و فرزندان در مورد امور جنسی انجام می‌شود مستلزم این رابطه صمیمی و دوستانه از دوران کودکی می‌باشد.

منبع:

برگرفته از کتاب توصیه‌های بهداشت روانی در زمینه مسایل کودکان و نوجوانان.
نوشته دکتر بیدا... زرگر

که در مواردی دیگر اشتباهات کودک را به او گوشزد کرده‌اند. در مورد دختر بچه‌ها نیز پدر و مادر باید به همین منوال عمل کنند گاهی مواقع دختران خردسال به علت خارش دستگاه جنسی خود را دستمالی می‌کنند. در این مورد باید دستگاه جنسی به خوبی شستشو داده شود و اگر خارش بر طرف نشد حتماً به پزشک مراجعه کند. اگر کودکی در سنین ۳ تا ۵ سالگی پرسید "بچه از کجا می‌آید" بهتر است به او گفته شود از "شکم مادر".

کودک ممکن است از مادر بپرسد "بچه چگونه از شکم مادر بیرون می‌آید" مادر جواب خواهد گفت "زمانی که بچه در داخل شکم به اندازه کافی بزرگ می‌شود و قادر است در خارج از شکم مادر زندگی کند آن وقت مادر به بیمارستان می‌رود تا به کمک پزشک بچه از شکم مادر بیرون آورده شود."

کودکان در سنین دبستان نیز کنجکاوی‌های خود درباره امور جنسی ادامه می‌دهند در این دوره کنجکاوی‌ها به زندگی زناشویی، اعضای جنسی و ارتباط با جنس مخالف معطوف می‌شود. پدر و مادر و مربیان با بحث‌های دوستانه و نظارت و کنترل دقیق رفتارها و رفت و آمدهای کودک باید شیوه‌های صحیح برخورد با امور جنسی را به کودک آموزش دهند. کودک هم چنین در پایان دوره دبستان باید توسط پدر و مادر با تغییرات جسمانی و روانی دوره بلوغ آشنا شوند تا به هنگام وقوع آن دچار دلهره و نگرانی نگردند.

دختران معمولاً در حدود ۱۰ تا ۱۱ سالگی به سن بلوغ می‌رسند